

לקוטי שיחות
PROJECT
LIKKUTEI
SICHOS

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 15 | Vayishlach | Sicha 2

א'

(1) פרשתינו ל"ב, י"א

קִטְנִיתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֱמֻת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הִיָּיתִי לְשָׁנֵי מַחֲנוֹת:
I have become small from all the kindnesses and from all the truth that You have rendered Your servant, for with my staff I crossed this Jordan, and now I have become two camps.

(2) רש"י

כי במקלי: לא היה עמי לא כסף ולא זהב ולא מקנה אלא מקלי לבדו. ומדרש אגדה נתן מקלו בירדן ונבקע הירדן:
for with my staff: I had with me neither silver nor gold nor livestock, but only my staff. The Midrash Aggadah states: He placed his staff into the Jordan, and the Jordan split. — [from Tanchuma Buber, Vayetze 3; Aggadath Bereishith 45:2]]

(3) חולין ז', א'.

הוה ההוא גברא דהוה דארי חיטי לפיסחא אמר ליה חלוק ליה נמי להאי דבמצוה עסיק חלק ליה הוה ההוא טייעא דלווה בהדייהו אמר ליה חלוק ליה נמי להאי דלא לימא כך עושים לבני לוויה חלק ליה

There was a certain man who was carrying wheat for the preparation of matza for Passover. Rabbi Pinehas ben Ya'ir said to the river: Part your waters for that person too, as he is engaged in the performance of a mitzva. The river parted for him. There was a certain Arab [taya'a] who was accompanying them. Rabbi Pinehas ben Ya'ir said to the river: Part your waters for that person too, so that he will not say: Is that what one does to a person who accompanies him? The river parted for him.

אמר רב יוסף כמה נפיש גברא ממשה ושתין רבוון דאילו התם חד זימנא והכא תלתא זימנין ודלמא הכא נמי חדא זימנא אלא כמשה ושתין רבוון

Rav Yosef said: How great is this man, Rabbi Pineḥas ben Ya'ir, greater than Moses and the six hundred thousand who left Egypt, as there, at the Red Sea, the waters parted one time, and here the waters parted three times. The Gemara asks: And perhaps here too, the waters parted one time, and the river began to flow again only after all three of them passed. Rather, this man was as great as Moses and the six hundred thousand children of Israel.

(4) רש"י

כמשה ושתין רבון - שנחלק להן ים סוף:

As Moses and the six hundred thousand children of Israel - whom the red sea parted for.

ב'

(5) אגה"ק (תניא) סימן ב'

קטנתי מכל החסדים ומכל כו'. פי' שבכל חסד וחסד שהקדוש ב"ה עושה לאדם צריך להיות שפל רוח במאד. כי חסד דרועא ימינא. וימינו תחבקני. שהיא בחי' קרבת אלהים ממש ביתר שאת מלפנים. וכל הקרוב אל ה' ביתר שאת והגבה למעלה מעלה. צריך להיות יותר שפל רוח למטה מטה כמ"ש מרחוק ה' נראה לי. וכנודע דכולא קמי' דווקא כלא חשיב. וא"כ כל שהוא קמי' יותר הוא יותר כלא ואין ואפס וזו בחי' ימין שבקדושה וחסד לאברהם שאמר אנכי עפר ואפר. וזו היא ג"כ מדתו של יעקב. ובזאת התנצל על יראתו מפני עשו ולא די לו בהבטחתו והנה אנכי עמך כו'. מפני היות קטן יעקב במאד מאד בעיניו מחמת ריבוי החסדים כי במקלי כו'. ואינו ראוי וכדאי כלל להנצל כו'. וכמארז"ל שמא יגרום החטא שנדמה בעיניו שחטא.

Upon his arrival from Petersburg "I have become small from all the favours and from all..." This means that by every favour (chesed) that G-d bestows upon man, (man) is to become very humble. For "chesed is the right arm," and "His right arm embraces me,"— which refers to the state of G-d actually bringing him close (to Himself), far more intensely than before. And whoever is close to G-d, with ever exceeding uplifting and elevation, must be ever more humble— to the lowliest plane, as it is written: "From afar the Lord has appeared to me." And as known, "All that are before Him are esteemed as nothing." Hence, whoever is more "before Him" is that much more as nothing, naught, and non-existent.

And this is the rank of the "right side" of holiness, and of "chesed unto Abraham" who said: "And I am dust and ashes." This (humility) is also the trait of Jacob, and therewith he justified himself for his fear of Esau and did not rely on the promise given to him— "And, behold, I am with you...", (That is), because Jacob regarded himself as utterly insignificant [because of the multitude of favours, "for with my staff..."], and as unfit and unworthy to be saved ... and as the saying of our sages, of blessed memory, "maybe sin will cause" for it appeared to him that he had sinned

(6) מגילה כ"ב, א'

קִסְבֵּר כֹּל פְּסוּקָא דְלֹא פְּסֻקִיהָ מִשָּׁה אֲנִן לֹא פְּסֻקִינֵן לִיה

He holds that any verse that Moses did not divide, we may not divide.

ג'

(7) יחזקאל ג', י"ב.

ברוך כבוד ה' ממקומו

Blessed be the glory of G-d from it's place.

(8) בראשית מ"ט, י"ח

לישועתך קניתי יהוה:

For Your salvation, I hope, O Lord!

(9) תהלים צ"ט, ד'.

ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב | אתה עשית:

And the might of the King who loves judgment; You founded equity; judgment and righteousness You made in Jacob.

(10) ברכות י"ז, ב'.

"שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה" ... כל העולם כולו נזונין בצדקה, והם נזונין בזרוע.

It is said: "Hear Me, stubborn-hearted who are far from charity" (Isaiah 46:12)... The entire world is sustained by God's charity, not because it deserves to exist, while the righteous who are far from God's charity are sustained by force, as due to their own good deeds they have the right to demand their sustenance.

ד'

(11) ויצא כ"ח, ט"ו

והנה אנכי עמך ושמרתיה בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:

And behold, I am with you, and I will guard you wherever you go, and I will restore you to this land, for I will not forsake you until I have done what I have spoken concerning you."

(12) רש"י ל"ב, י"א

קטנתי מכל החסדים: נתמעטו זכיותי על ידי החסדים והאמת שעשית עמי, לכך אני ירא, שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא ויגרום לי להמסר ביד עשו:

I have become small: My merits have diminished because of the kindnesses and the truth that You have rendered me. Therefore, I fear lest I have become sullied with sin since [the time that] You

promised me, and it will cause me to be delivered into Esau's hand[s]. — [from Shab. 32a, Ta'anith 20b, Ber. 41]

(13) יומא ל"ח, סע"ב

(אמר) רבי חי'א בר אבא אמר רבי יוחנן: כיון שיצאו רוב שנותיו של אדם ולא חטא — שוב אינו חוטא, שנאמר: "רגלי חסידיו ישמור",

Rabbi Hiyya bar Abba said that Rabbi Yoḥanan said: Once most of a person's years have passed and he did not sin, he will never sin, as it is stated: "He will keep the feet of His pious ones" (I Samuel 2:9). Once a person has established himself as righteous, God will keep him from failing thereafter.

ה'

(14) כתובות ס"ז, ב'.

תנו רבנן די מחסורו אתה מצווה עליו לפרנסו ואי אתה מצווה עליו לעשרו אשר יחסר לו אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו אמרו עליו על הלל הזקן שלקח לעני בן טובים אחד סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו פעם אחת לא מצא עבד לרוץ לפניו ורץ לפניו שלשה מילין

Concerning this issue, the Sages taught: "Sufficient for his deficiency"; this teaches that you are commanded with respect to the pauper to support him, but you are not commanded with respect to him to make him wealthy, as the obligation encompasses only that which he lacks, as indicated by the word deficient. However, the verse also states: "Which is deficient for him"; this includes even a horse upon which to ride and a servant to run in front of him for the sake of his stature, if necessary. For someone accustomed to these advantages, their absences constitute a true deficiency, not an extravagant indulgence. The Gemara relates: They said about Hillel the Elder that he obtained for a poor person of noble descent a horse upon which to ride and a servant to run in front of him. One time he did not find a servant to run in front of him, and Hillel himself ran "in front of him for three mil, to fulfill the dictate "which is deficient for him

ח'

(15) פרשתינו ל"ב, י"ב-י"ג

הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על-בנים:

Now deliver me from the hand of my brother, from the hand of Esau, for I am afraid of him, lest he come and strike me, [and strike] a mother with children.

ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב:

And You said, 'I will surely do good with you, and I will make your seed [as numerous] as the sand of the sea, which cannot be counted because of multitude.'

ט'

(16) ברכות ט"ז, ב'

תנו רבנן: אין קורין "אבות" אלא לשלשה, ואין קורין "אמהות" אלא לארבע.

The Sages taught in a baraita: One may only call three people patriarchs, Abraham, Isaac, and Jacob, but not Jacob's children. And one may only call four people matriarchs, Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah.

(17) שבת ט"ז, א'.

ובני מלכים בזגין. מאן תנא? אמר רבי אושעיא: רבי שמעון היא, דאמר: כל ישראל בני מלכים הם.

We learned in the mishna that princes may go out with bells, and the same is true for anyone else. The Gemara asks: Who is the tanna who holds that all people of Israel are permitted to conduct themselves like princes with regard to going out with precious ornaments? Rabbi Oshaya said: It is Rabbi Shimon, who said: All of Israel are princes. Therefore, precious ornaments are suitable for every person of Israel. They will neither remove them to show to others nor will they remove them due to concern that people will think them pretentious.

(18) תורה אור מקץ ל"א, ג'

...לא מחמת עונש אינו ראוי לישוב בשלות עוה"ז שהרי מצינו בנבוכדנצר (סנהדרין צו. ע"ש וע' ילקוט) בשביל שהלך ג' פסיעות לכבוד השי"ת פסקו לו מלוכה על כל העולם ולזרעו אחריו עד ג' דורות ואין לך אדם מישראל שלא כיבד המקום בכך וכל טוב עוה"ז כדאי הוא לו אלא היסורים באים לבטש את האדם להכניעו ולהשפיל גסות רוחו ... שכשעיניו רואות שיסורים באים עליו נשפל דעתו ונעשה נכנע והוא יקר בעיני ה'...

The lack of physical tranquility cannot be a punishment.

For we see Nevuchadnetzar heading a global dynasty, in merit of a mere three steps taken in Hashem's honor. Now all of us have definitely respected G-d in such a manner.

Suffering is rather a means of cultivating humility, making a person pleasing in the eyes of Hashem's.

י'

(19) אג"ק אדה"ז סימן ל"ח (נט בהוצאות החדשות)

.... הפלה ה' והגדיל לעשות בארץ ... וכשהייתי קורא בספר תהלים בפסוק פדה בשלום נפשי... יצאתי בשלום...

Hashem has committed great wonders upon the earth... As I was reading the verse, "may my soul be redeemed peacefully," I left in peace...